

پس از پیروزی قیام شکوهمند ۲۲ بهمن و سرنگونی رژیم پهلوی، ملت ایران که از سلسله دیکتاتوری ۲۵ ساله
رهیده بود، با همت و قیام کامل سلسله امپریالیسم و سرمایه داری وابسته، با بهره گیری از گرانیهاترین
دستاوردهای قیام، به نه آزاد، بازتقدیم دیکتاتوری و سرکوب و شکنان به مبارزه خود ادامه داد.

زنان قهرمان ایران نیز که در سالهای سیاه دیکتاتوری با مبارزه و شهادت در میدانهای تیر
در زد و خورد های خیابانی، با مزدوران ساواک در دانشگاه، خارج از محدوده و بالاخره تا اهرات میلیونی قبل
از قیام، نقش خود را در مبارزات دموکراتیک، ضد امپریالیسم و ملت ایران ایفا کرده بودند، پس از قیام هم
و همگام با سایر اقشار و اقلیتات با هدف کسب هر چه بیشتر آزادیهای سیاسی و اجتماعی برای مبارزه ای در
قائم تربطیه امپریالیسم به تلاش خود تدویم پیش میدادند. زنان در این هنگام در موقعیت ویژه ای قرار
داشتند زیرا آنها پس از قیام نه تنها به حقوق تازه ای دست نیافتند بلکه حتی حقوق نیم بند گذشته را نیز از
دست داده و یا خوار رانده شدن از فعالیتها و اجتماعی روبرو شدند.

در چنین شرایط حساس و تاریخی زنان آگاه و انقلابیها بر ترمین نمود، چرا که دیدگاه ارتجاعی حاکمیت
در مورد زنان و اعمال واپسگرایانه آن، زمینه های مناسب برای سوء استفاده ضد انقلاب از این نیروی
میلیونی را در اختیار داد. مخالفان انقلاب دموکراتیک، ضد امپریالیسم و ملت ایران بودند تا آورد به علاوه
آنکه بحران اقتصادی، بیکاری، گرانیه، کمیا به... نیز که عمدتاً بر دوش زنان زحمتکش باز میماند
میتوانست زمینه های نفوذ ضد انقلاب در میان این زنان باشد.

در چنین شرایط اتحاد ملی زنان با نام و بیاد زنان انقلابی روزمنده ایرانیه، به عنوان سازمان زنان
ضد امپریالیسم و ضد سرمایه داری وابسته و دموکراتیک، با هدف ارتقاء آگاهی سیاسی زنان و مشکل بسیج
آنها برای کسب آزادیها و حقوق اجتماعی، سیاسی و مبارزه بر طبقه امپریالیسم و سرمایه داری وابسته تشکیل
شد. در منشور سازمان ارتقا یافتن مبارزات زنان و زحمتکشان و وارد شدن افراد و ارتقاء سرمایه داری وابسته
و امپریالیسم مانع گردید. اتحاد ملی زنان در چهار مورد این منشور آغاز بنا کرد و طیرغم شرایط نامساعد
و نامناسب از بسیاری جهات با اقامت و هیوهای بکار خود ادامه داد. کلیه اعضا و نمایندگان ارگانهای اداره
کننده اتحاد ملی زنان طیرغم بینشهای گوناگون این چهار مورد سیاسی و اجتماعی در محدوده آنرا پذیرفته و
به آن عمل کردند. در گذشته انفرادی و عناصری با تغییرات گشته خود و با تنبیر چهار مورد
سازمانهای دموکراتیک، مسائلی تازه را مطرح کرده اند. آنها برای نیروهای سرکوبگر، آزادیه و حقوق
دموکراتیک، که در جوانی دو سال پس از قیام بیشترین سرکوبها را در بر خود به مبارزات تمام اقشار و اقلیتات و
مبارزین و انقلابیون انجام داده اند، به رسمیت شناختن و فرمولهای خود ساخته، خصوصیات دموکراتیک،
تأمل شده و آنها را در چهار مورد سازمانهای دموکراتیک، جای داده اند. آنها به این ترتیب یک از پایه های
اساسی سازمان ما را زیر سؤال آورده اند. این دوستان به بنانه مبارزه ضد امپریالیسم و نهین مسائلی
را مطرح میکنند و بزعم آنها نیروها عیقه "هم در حرز هم در عمل" در مقابل امپریالیسم موضع دارند در این
سازمانها، میگیرند. البته مفهوم "در عمل" برای آنها بر آورد به سرمایه داری وابسته نیست. این
دوستان با حمایت از نیروها عیقه مبارزات ضد امپریالیسم و اقشار و اقلیتات زحمتکش را سلب و منمانند

این از اصول منشور ما می باشد

رانقش مینمایند . به‌آزوه در این رابطه لازم به تذکر است که این دوستان خواسته های دکراتی، را به د و بخش : حقوق (شامل مسکن ، کار ، رفاه و ...) و آزاد بیاید دکراتی ، تقسیم نمود و مطرح مینمایند :
" در شرایط فعلی که نیروهای سرکوبگر آزاد بیاید دکراتی ، قادر به تحقق بعضی حقوق دکراتی ، زحمتکشان هستند آزاد بیاید دکراتی ، ندان مطرح نیستند " . در اصل این دوستان گفته از آنکه قادر به اثبات ادعای خود مینمایند بر آوردن بعضی " حقوق دکراتی " بوده ، مانیستند ، به ارتقاء مبارزات دکراتی ، و خدا مهربالیست ، معتقد نبوده و با تکیه ، ایند و از یکدیگر رونادیده گرفتن آزاد بیاید دکراتی ، نه اساسی از اصول دکراتی ، را به از همیشه مارند .

بالاخره مهم تر آنکه دوستان ما با تأیید و حمایت از نیروهای سرکوبگر آزاد بیاید دکراتی ، و مبارزات خدا مهربالیست ، که بر حسب اتفاق سرکوبگر حقوق و آزاد بیاید زنان نیز میباشند و ارتقاء اعظم ترین ایده ها را در مورد زنان دارد و سال گذشته داشته و به اجراء در آورده اند . در همین پایه اساسی سازمان طبعی دفاع از حقوق زنان رانقش کرده اند (البته آنها مان کرده اند که این نیروها باید بیرون مبارزه برای حقوق زنان میتوانند در سازمانها ، دکراتی ، زنان شرکت کنند) .

این دوستان با ارائه چنین مشی ای ، و با تأیید نیروهای سرکوبگر مبارزات زنان و مبارزات خدا مهربالیست ، دکراتی ، میدان را برای رشد نیروها ، خدا انقلاب در میان زنان ناراضی خالص کرده و بدین ترتیب هدف اصلی تشکیل اتحاد طبعی زنان را زیر پا میگذارند .

موارد فوق در جلسه مورخ ۵۷/۷/۸ شورای مرکزی مطرح گردیده و بارای اکثریت (۳ به ۵) اعضا شورای مرکزی مسائل ما روجه از این دوستان که بتازگی مطرح شده به علت آنکه منافی با اصول و پایه ها اساسی سازمان تشکیلی داده شده خارج از اجراء و منافی با رزیابی گردیده و تصمیم گرفته شد که این مسائل در کمیته هماهنگ شود . مطرح کنندگان آن حتی دفاع و توضیح مسائل ما روجه را داشته باشند تا پس از آن این جریان در مورد آنها تعیین تکلیف گردد .